

ПРЕС КЛИПИНГ

21. јул 2016.

НАСЛОВИ

На стотине радника отпуштено без динара надокнаде (стр. 2)

Перутнина Птуј: Радници пристали на полиграф (стр. 3)

Конкурс за нове миритеље и арбитре за радне спорове (стр. 4)

Вулин: Држава ће учинити све што може у случају "Агрожив" (стр. 6)

Сваком трећем краду пензију (стр. 7)

Како је проблем вишка запослених решаван у Фијатовим кооперантским фирмама у Крагујевцу

На стотине радника отпуштено без динара надокнаде

Док се радници који одлазе из Фијатове крагујевачке фабрике још пребројавају, потпуно непозната судбина запослених у кооперантским фирмама

Тачан број радника који су, почетком јула, напустили компанију Фијат Крајслер аутомобили Србија и начини на који су многи од њих навођени да "добровољно" оду из фабрике и даље је непознаница, али у односу на то још већа је мистерија судбина прекобројних у кооперантским фирмама ФЦА Србија - Мањети марелију, Џонсон контролу, Сициту и ПМЦ-у.

Пише: З. Радовановић

Синдикат у ФЦА Србија, али и упућена јавност, још и имају основа за претпоставку да је крагујевачке погоне Фијата напустило између 700 и 750 запослених. Наиме, закључак се извлачи из информација које потичу од менаџмента да у тој компанији, након изјашњавања о социјалном програму, уместо дотадашњих око 3.200, има онолико радника колико је предвиђено уговором Фијата и државе Србије, дакле 2.433 радника. Сви који су прихватили програм крајем месеца ће, како је званично најављено, добити отпремнине, а оне, у зависности од дужине стажа, износе од 4.800 до 12.000 евра. У Фијатовим кооперантским фирмама, међутим, осим спекулација да је после укидања једне производне смене у ФЦА Србија прекобројно око 600 радника, ништа друго није познато, нити се ико у Крагујевцу и Србији бави судбином и статусом тих људи.

Тако се, за почетак, не зна ни колико је запослених у Мањети марелију, Џонсон контролу, Сициту и ПМЦ-у. Не зна се, надаље, ни да ли их је минулих дана отпуштено 600, како се спекулисало, или, евентуално, и више, а непознаница је и начин на који су остали без посла. Или можда и није, пошто се (не)званично сазнаје да прекобројнима у кооперантским фирмама, за разлику од радника ФЦА Србија, није понуђен никакав социјални програм. Напротив, радници једне смене у Џонсон контролу су, крајем минуле седмице, из фабрике најурени без иједног "цвоњка" и било какве најаве да ће им, на пример, бити исплаћене надокнаде за годишњи одмор, на шта би требало да имају право.

Тако што могуће је, јер већину радника у Фијатовим кооперантским фирмама чине запослени на одређено време, или фамозни "уговорци", односно они који су у тим фабрикама раде привремено, а на основу уговора са агенцијама за запошљавање, или за изнајмљивање радника, које се том делатношћу, како тврде у крагујевачком Самосталном синдикату, баве незаконито. Отпуштени радници из Џонсон контрола радили су на основу тромесечних

уговора са агенцијом Адеко, која као и Џонсон контрол, након отпуштања, нема више никаквих обавеза према онима који су прошлог петка остали без посла. Један од њих је, из додуше још увек непознатих разлога, прекјуче по подне пуцао себи у главу. Иако је хитна помоћ благовремено реаговала, несрећни двадесетосмогодишњи бивши радник Џонсон контрола је преминуо у Ургентном центру крагујевачког Клиничког центра.

Обесправљени радници

Судбина прекобројних у Фијатовим кооперантским фирмама изнова отвара и питање (не)законитости рада агенција за запошљавање које се том делатношћу, како то већ дуже упозоравају и синдикалци и правници, баве апсолутно незаконито, убирајућу, притом, велике приходе од буквалног изабљивања у потпуности обесправљених радника које су запослили. Министарство рада, запошљавања и социјалне политике у више наврата је упозоравано на незакониту делатност тих агенција, али ништа, до сада, није предузело. Напротив, укључило их је у тим за прављење новог закона о раду агенција за запошљавање.

Перутнина Птуј: Радници пристали на полиграф

Компанија Перутнина Птуј Топико из Бачке Тополе потврдила је да је спровела полиграфско испитивање радника, како наводе, у циљу заштите потрошача.

Пише: Н1

Перутнина Птуј Топико огласила се саопштењем у којем наводи да је у сврху прикупљања информација ради откривања крадљиваца меса из складишта, за интерне потребе, било изведено полиграфско тестирање у Месној индустрији у Бачкој Тополи.

“Перутнина Птуј Топико као свој апсолутни приоритет ставља безбедност и здравље сопствених потрошача. Како ни под којим условима не би дошло до евентуалне контаминације производа неопходно је да компанија у сваком тренутку има пуну контролу над спровођењем процеса складиштења и дистрибуције сопствених артикала. С обзиром да су се у претходном периоду појавиле извесне сумње у оптимално функционисање одређених сегмената пословног система компаније предузете су активности како би се извршила реорганизација пословног процеса која би унапредила пословање”, стоји у саопштењу.

Из компаније тврде да је полиграфско испитивање од стране послодавца над запосленима спроведено искључиво у циљу заштите потрошача, а ради спречавања бојазни да неовлашћено изношење меса од стране запослених и евентуална даља неконтролисана продаја на црном тржишту без икакве санитарне контроле не изазове озбиљне последице по здравље крајњих корисника.

“Подаци до којих се дошло као резултат истог нису коришћени у друге сврхе осим у сврху добијања информација ради откривања починилаца дела крађе извршеног у седишту друштва

и спречавања неконтролисаних продаја украденог меса. Резултати су поверљивог и интерног значаја, остаће заштићени и као такви неће имати никаквог утицаја на процес организационих промена унутар компаније. Тестирања су била реализована искључиво на добровољној бази, без икаквих последица у случају одбијања запослених”, поручује се у саопштењу.

У Перутнини Птуј сматрају да обрада података о личности путем полиграфског испитивања над запосленима од стране послодавца у оправдане сврхе, односно ради отклањања велике материјалне штете и опасности по живот и здравље људи, а које, како тврде, има упориште и у самом Закону о заштити података о личности, не представља недозвољену обраду података којом се крши на европском нивоу формиран концепт “разумно очекиване приватности у области радних односа” која се нужно мора спровести и у области радних односа те бити у складу са захтевом Кодекса Међународне организације рада у погледу потребе да се врста и број личних података који се обрађују сведе само на оне податке чија је обрада апсолутно нужна и оправдана сврхом.

У саопштењу се додаје да је полиграфско испитивање спроведено у складу са Законом о заштити података и могућностима обраде података уз пристанак, а која обрада са пристанком је прописана чланом 10. поменутог Закона.

Подсетимо, повереник за информације од јавног значаја и заштиту података о личности Србије Рододољуб Шабић упозорио је предузеће Перутнина Птуј-Топико из Бачке Тополе да је недозвољено обрађивало података о личности приликом полиграфског испитивања 17 запослених, како би се открили кривци за крађу меса.

Конкурс за нове миритеље и арбитре за радне спорове

Извор: Танјуг

Републичка агенција за мирно решавање радних спорова објавила је данас конкурс за избор још 10 арбитра и миритеља који ће решавати спорне ситуације између послодаваца и запослених, односно руководити преговорима између њих.

Оглас је објављен на сајту Агенције и листу "Данас", а рок за подношење пријава од 30 дана почиње да тече сутра.

Агенција је донела одлуку да прошири листу миритеља и арбитра за још 10 нових миритеља и арбитра, услед повећаног обима посла дуплирањем броја предмета у односу на претходне године, рекао је Тањуку директор Агенције Миле Радивојевић.

Њихов избор, како је навео, неће додатно оптеретити буџет јер они не заснивају радни однос у Агенцији и не добијају месечне зараде, већ ће се плаћају само по ангажовању у конкретном случају.

Тренутно се на листи Агенције налазе 44 миритеља и арбитра, а њеним проширењем грађани ће имати већу алтернативу и могућност избора, сматра Радивојевић.

Он је напоменуо да су миритељи и арбитражи на листи Агенције експерти радног права, махом професори на факултетима или адвокати са искуством из радно-правних односа.

"Институт мирног решавања спорова постаје препознат у јавности, па се грађани све чешће одлучују да раде спорове, уместо пред судом, решавају у Агенцији путем преговора због бројних предности тог института", навео је Радивојевић.

Наиме, према подацима Агенције само у току првих шест месеци ове године више него дупло је повећан број покренутих поступака за мирно решавање радних спорова који се воде пред арбитражима Агенције, у односу на укупан број у 2015. години.

У 2015. години пред Агенцијом покренута су 284 индивидуална радна спора, а у 2016. години 625, од којих је већ решено 176, а 115 предлога за покретање поступка је одбачено због стварне ненадлежности.

Свој спор пред Агенцију могу да изнесу сви запослени и послодавци било из јавног било из приватног сектора, а трајање поступка је Законом о мирном решавању радних спорова орочено на месец дана.

Поступак је бесплатан за странке, односно пада на терет државе.

Миритељи и арбитражи се бирају на четири године, а избор ће обавити Комисија коју чине представници Социјално-економског савета, односно послодаваца, репрезентативних синдиката и владе.

Услови који се траже од кандидата за миритеље и арбитраже су да они буду држављани Републике Србије, да имају високу стручну спрему и најмање пет година радног искуства у области радних односа, да нису осуђивани за кривично дело на безусловну казну затвора од најмање шест месеци, или за кажњиво дело које би их чинило неподобним за обављање тих послова, као и да буду достојни дужности миритеља, односно арбитра.

За арбитра може бити изабрано лице које поред општих услова, има положен правосудни испит или је редовни професор факултета из позитивно-правних предмета.

Кандидати који су већ стекли својство миритеља, односно арбитра уписом у Именик, а који се пријављују на јавни конкурс уместо доказа који се прилажу уз пријаву на јавни оглас подносе потврду Републичке агенције за мирно решавање радних спорова, наводи се поред осталог у огласу.

Иначе, у току је рад на изменама Закона о мирном решавању радних спорова којима се тежи увођењу одредбе споразумног решења индивидуалног спора, а не као што је то сада случај да арбитра доноси одлуку у корист једне од страна, а другој страни налаже одређене мере или даје препоруке.

Док је арбитар задужен за решавање индивидуалних радних спорова, миритељи се баве преговорима између синдиката и послодавца, махом у току штрајкова тражећи најбоље решење за обе стране.

Вулин: Држава ће учинити све што може у случају "Агрожив"

Извор: Бета

Министар за рад, запошљавање, борачка и социјална питања Александар Вулин изјавио је данас у Житишту и да ће Влада Србије учинити све, уколико за то постоје услови, да се обнови привредна активност у Житишту.

Упитан да ли је Влада Србије довољно учинила за опстанак живинарске кланице "Агрожив" и 1.300 радника који су сада без посла, Вулин је рекао да ће "цава урадити оно што може" али да је "економија једно, а оно што Влада може да уради је нешто сасвим друго".

Он је истакао да је пре неколико месеци био у Житишту и разговарао са радницима "Агрожива", када им је обећао оно што је могао да испуни - социјални програм који ће бити спроведен и да нико неће бити без социјалног програма.

- Нико није остао без социјалног програма. Он је спроведен у дан, половином маја, то је оно што је било до мене и мог министарства, али сам сигуран да Влада неће пропустити прилику да, уколико постоји и мајмања могућност, обнови привредну активност у Житишту - казао је Вилин новинарима.

Власник "Агрожива" било је јавно предузеће "Србијагас", а касније је компанију преузела држава.

Предузеће је пре неколико година запало у озбиљне пословне проблеме и тај период обележили су протести радника и обустављање производње.

Погоне је 2014. године закупила београдска фирма "БГ Мибрас", али од краја децембра прошле године производње нема, а радници су тада послати на принудни одмор.

У међувремену су судски извршитељи продавали опрему и камионе како би се намирила потраживања поверилаца "Агрожива", а Министарство привреде објавило је марта ове године јавни позив за прикупљање писама о заинтересованости за учествовање у поступку приватизације те компаније.

Рок је истекао априла ове године, а заинтересованих није било.

Сваком трећем краду пензију

С. БУЛАТОВИЋ

У Србији, према процени синдиката, за најмање 450.000 радника се не уплаћују пуни износи пореза и доприноса. Док је 700.000 људи на бироу, биће и закидања радника

СИНДИКАТИ процењују да у Србији има најмање 450.000 људи који сваког дана одлазе на посао, а да их послодавци уопште нису пријавили или им доприносе и порезе уплаћују на износ минималне плате.

Највише их је у приватном сектору, али случај службенице италијанске амбасаде у Београду, о којем су "Новости" писале у издању од уторка, открива да од сиве економније не презају ни државе, па ни оне западноевропске.

Економисти објашњавају да је рад на црно најчешћи облик сиве економије. Највећи губитници су сами запослени, које чека минимална или никаква пензија. Губи и држава, на којој је одговорност да се са утајама избори. Пред самим радницима нема много избора докле год је без посла званично најмање 700.000 грађана Србије, који једва чекају на запослење.

- Борба против рада на сиво и црно је борба против других пореских утаја, пре свега утаје пореза на додату вредност - објашњава Милојко Арсић, професор Економског факултета. - Ако се смање утаје пореза на услуге, послодавци неће имати кеша којим ће моћи да плаћају запослене. Међутим, та борба је неизвесна докле год је стопа незапослености висока, и послодавци то знају. Радници немају много избора. Без обзира на износ доприноса и пореза, грађани имају исти ниво здравствене заштите и могућност коришћења школа, вртића, путева. Једина разлика је будући износ пензија, а ретко ко посматра ствари унапред.

Професор радног права Дарко Маринковић, са Мегатренд универзитета, упозорава на то да и сами запослени треба да се боре за своја права. Од државе се, међутим, очекује недвосмислена порука: да ко то ради - неће проћи некажњено.

- Људи треба да знају шта потписују, као и да знају да бране своја права - каже Маринковић. - Треба да се обрате Инспекторату рада, ПИО фонду и Пореској управи. Друга линија су синдикати, који нису довољно јаки у Србији. И, наравно, ту је и држава, која је најодговорнија, као неко ко има на својој страни законе и институције задужене за њихово спровођење. Држава се управо ту понашала на један дискриминаторски начин. Повезивала је стаж у државним предузећима у неколико наврата. Тако је слала поруку да запослени не треба да брину - платиће држава. Али и поруку да буду понизни грађани, па ће и њима бити плаћено.

Синдикати признају да међу чалнством немају запослене у дипломатским и конзуларним представништвима. Али знају за избегавање обавеза међу другим послодавцима.

- Ми процењујемо да је сваки трећи радник у таквој ситуацији - каже Ранка Савић, председник Асоцијације слободних и независних синдиката. - Синдикати дуго апелују на државу да смањи порезе и доприносе, и верујемо да би их тако више послодаваца плаћало. Истина је да често има добровљности, јер радници једино тако могу да добију посао. На држави је да то санкционише, али надлежне институције често то не раде. Оне знају да се то дешава. Сматрају да је боље да наплате било шта него да та фирма оде у стечај. То је понижење српских радника.

ДОКАЗИ, ПА ИТАЛИЈАНЕ НА СУД

ТРАГОМ приче Јасмине Стојановић, која је радила у Амбасади Италије, примала плату већу од хиљаду евра, а доприноси јој плаћани на минималац, покушали смо да утврдимо коме би требало да се обрате евентуално оштећени радници у дипломатско-конзуларним одељенима.

Инспекторат рада нема могућност провере, пошто је амбасада територија друге државе. Да би нека српска институција реаговала, морала би да постоји одлука суда. Значи да је оштећени пред судом успео и да докаже да су му одређена права ускраћена и повређена.